

Юдита

Лопе де Вега

Звисає з ложа кровію червоне
Плеche жорстокосердого тирана,
Що вся його могута окаянна
Не подолала мурів оборони.

Недвижну ткань багряної запони
Рука рвонула, мстою полум'яна,-
І глибина шатра являє тьмяна
Жахливий тулуб, що на лід холоне,

Дебела броня, чаші і напої,
Стіл перекинутий. І спить сторожа,
Що, ненадійна, ще біди не знає.

На мурі — дівчина невинна, гожа,
Народом славлена. Не криця зброї —
В руці у неї голова палає.